

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 559

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 iunie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
248.		nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști	11–13	
	2	Decizia nr. 467 din 6 iunie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	13–15	
Convenție asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale	2–9			
859.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
	10	16.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind modificarea Regulamentului pentru atestarea agenților economici care proiectează, execută, verifică și exploatează instalații electrice din sistemul electroenergetic, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 54/2005	15
★				
255.		751.	— Ordin al ministrului sănătății publice privind abrogarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.180/2004 pentru aprobarea documentației necesare pentru susținerea cererii de evaluare în regim de urgență pentru medicamentele care reprezintă primul generic pentru care se solicită autorizarea de punere pe piață în România după medicamentul original și a Ordinului ministrului sănătății nr. 1.181/2004 pentru aprobarea documentației necesare susținerii cererii de autorizare de punere pe piață pentru medicamentele care reprezintă primul generic pentru care se solicită autorizarea de punere pe piață în România după medicamentul original	16
	10			
868.				
	11			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 457 din 30 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, ale Hotărârii Guvernului nr. 270/1999 privind stabilirea condițiilor de acordare a asistenței medicale, medicamentelor, concediilor medicale și scutiilor medicale cadrelor militare în activitate și ale Hotărârii Guvernului				

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aderarea României la Convenția asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale, adoptată la Paris la 20 octombrie 2005****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — România aderă la Convenția asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale, adoptată la Paris la 20 octombrie 2005, în cadrul celei de-a 33-a sesiuni a Conferinței Generale a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (3—21 octombrie 2005).

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de aderare, se va formula următoarea declarație:

„În conformitate cu prevederile art. 9 paragraful b) și ale art. 28 din Convenție, România desemnează Ministerul Culturii și Cultelor ca punct de contact responsabil cu comunicarea informațiilor aflate în legătură cu Convenția.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 22 iunie 2006.
Nr. 248.

CONVENȚIE**asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale*)**

20 octombrie 2005, Paris

Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, întrunită la Paris în cea de-a 33-a sesiune a sa, între 3 și 21 octombrie 2005,

afirmând că diversitatea culturală este o caracteristică definitorie a umanității,

conștientă că diversitatea culturală constituie un patrimoniu comun al umanității și trebuie ocrotită și păstrată în beneficiul tuturor,

fiind conștientă că diversitatea culturală creează o lume variată și diversă care mărește numărul opțiunilor și îmbogățește capacitățile și valorile umane și, prin urmare, este principalul resort al dezvoltării durabile a comunităților, popoarelor și națiunilor,

reamintind că diversitatea culturală, înfloritoare în cadrul democrației, toleranței, justiției sociale și respectului reciproc dintre popoare și culturi, este indispensabilă pentru pace și securitate la nivel local, național și internațional,

celebrând importanța diversității culturale pentru deplina înfăptuire a drepturilor omului și a libertăților fundamentale proclamate prin Declarația Universală a Drepturilor Omului și prin alte instrumente universale recunoscute,

subliniind nevoia de a încorpora cultura ca element strategic al politicilor de dezvoltare naționale și internaționale, precum și al cooperării internaționale pentru dezvoltare și luând, de asemenea, în considerare Declarația Mileniului a Națiunilor Unite (2000), care pune accent, în special, asupra eradicării sărăciei,

luând în considerare că în timp și în spațiu cultura ia forme diverse și că această diversitate este întruchipată de unicitatea și pluralitatea identităților și expresiilor culturale ale popoarelor și societăților care formează umanitatea,

recunoscând importanța cunoștințelor tradiționale ca sursă de bogăție materială și intangibilă și, în special, a sistemelor de cunoștințe ale popoarelor indigene, contribuția pozitivă a acestora la dezvoltarea durabilă, precum și nevoia de protejare și promovare adecvată a acestora,

recunoscând nevoia de a lua măsuri pentru protejarea diversității expresiilor culturale, inclusiv a conținutului acestora, în special în situațiile în care expresiile culturale pot fi amenințate de posibilitatea unei grave prejudicieri sau a dispariției,

subliniind importanța culturii pentru coeziune socială în general și, în particular, potențialul său de întărire a statutului și rolului femeii în societate,

fiind conștientă că diversitatea culturală este consolidată de libera circulație a ideilor și este alimentată de schimburile și interacțiunile constante dintre culturi,

reafirmând că libertatea de gândire, exprimare și informare, precum și diversitatea media permit expresiilor culturale să înflorească în interiorul societăților,

*) Traducere.

recunoscând că diversitatea expresiilor culturale, incluzând expresiile culturale tradiționale, este un factor important care permite indivizilor și popoarelor să își exprime și să își împărtășească ideile și valorile,

reamintind că diversitatea lingvistică este un element fundamental al diversității culturale și subliniind rolul fundamental pe care îl joacă educația în protejarea și promovarea expresiilor culturale,

cunoscând importanța vitalității culturilor, inclusiv pentru persoanele aparținând minorităților și popoarelor indigene, astfel cum se manifestă în libertatea lor de a-și crea, disemina și distribui expresiile culturale tradiționale și de a avea acces la acestea, pentru a beneficia de acestea pentru propria lor dezvoltare,

evidențiind rolul vital al interacțiunii și creativității culturale, care îmbogățesc și reînnoiesc expresiile culturale și întăresc rolul jucat de cei implicați în dezvoltarea culturii pentru progresul societății în general,

recunoscând importanța drepturilor de proprietate intelectuală în susținerea celor implicați în creația culturală, fiind convinsă că activitățile, bunurile și serviciile culturale au atât un caracter economic, cât și un caracter cultural, deoarece propagă identități, valori și semnificații și de aceea nu trebuie tratate ca având exclusiv valoare comercială,

luând în considerare că procesele de globalizare, care au fost facilitate de dezvoltarea rapidă a tehnologiilor informației și comunicației, permit condiții fără precedent pentru întărirea legăturilor dintre culturi, ele reprezentând, de asemenea, o provocare pentru diversitatea culturală, în special din punctul de vedere al riscurilor de apariție a dezechilibrelor dintre țările bogate și cele sărace,

conștientă că mandatul specific al UNESCO de a asigura respectul pentru diversitatea culturilor și de a recomanda acele acorduri internaționale care pot fi necesare pentru a promova libera circulație a ideilor prin cuvinte și imagini,

referindu-se la prevederile instrumentelor internaționale adoptate de UNESCO în legătură cu diversitatea culturală și exercitarea drepturilor culturale și, în special, la Declarația Universală a Diversității Culturale din anul 2001, adoptă prezenta convenție la data de 20 octombrie 2005.

I. OBIECTIVE ȘI PRINCIPII DIRECTOARE

ARTICOLUL 1

Obiective

Obiectivele prezentei convenții sunt:

a) să protejeze și să promoveze diversitatea expresiilor culturale;

b) să creeze condițiile pentru îmbogățirea culturilor și interacțiunea liberă a acestora într-o manieră reciproc benefică;

c) să încurajeze dialogul dintre culturi pentru a asigura în lume schimburi culturale mai largi și echilibrate, în favoarea respectului intercultural și a unei culturi a păcii;

d) să cultive interculturalitatea pentru a dezvolta interacțiunea culturală în spiritul construirii de punți între popoare;

e) să promoveze respectul pentru diversitatea expresiilor culturale și să cultive înțelegerea valorii acestora la nivel local, național și internațional;

f) să reafirme importanța legăturii dintre cultură și dezvoltare pentru toate țările, în special pentru țările în curs de dezvoltare, și să sprijine acțiunile întreprinse la nivel național și internațional pentru a asigura recunoașterea adevăratei valori a acestei legături;

g) să acorde recunoaștere naturii distincte a activităților, bunurilor și serviciilor culturale ca vehicule ale identității, valorilor și semnificațiilor;

h) să reafirme drepturile suverane ale statelor în ceea ce privește păstrarea, adoptarea și implementarea politicilor și măsurilor pe care le consideră potrivite pentru a proteja și a promova diversitatea expresiilor culturale pe teritoriile proprii;

i) să întărească cooperarea și solidaritatea internațională în spiritul parteneriatului, în special în vederea întăririi capacității statelor în curs de dezvoltare pentru a proteja și a promova diversitatea expresiilor culturale.

ARTICOLUL 2

Principii directoare

1. Principiul respectului pentru drepturile omului și libertățile fundamentale

Diversitatea culturală poate fi protejată și promovată numai dacă sunt garantate drepturile omului și libertățile fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, informare și comunicare, precum și abilitatea persoanelor de a alege expresiile culturale. Nimeni nu poate invoca prevederile prezentei convenții pentru a încălca drepturile omului și libertățile fundamentale consfințite în Declarația Universală a Drepturilor Omului sau garantate de dreptul internațional ori pentru a limita sfera de aplicare a acestora.

2. Principiul suveranității

În conformitate cu Carta Națiunilor Unite și cu principiile dreptului internațional, statele au dreptul suveran de a adopta măsuri și politici pentru protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale pe teritoriile proprii.

3. Principiul demnității egale și al respectului pentru toate culturile

Protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale presupun recunoașterea demnității egale și a respectului pentru toate culturile, inclusiv pentru culturile persoanelor aparținând minorităților și popoarelor indigene.

4. Principiul solidarității și cooperării internaționale

Cooperarea și solidaritatea internațională trebuie să aibă drept scop acordarea posibilității ca țările, în special țările în curs de dezvoltare, să își creeze și să își întărească propriile mijloace de expresie culturală, inclusiv propriile industrii culturale, indiferent dacă acestea sunt în curs de apariție sau există deja la nivel local, național și internațional.

5. Principiul complementarității aspectelor economice și culturale ale dezvoltării

Întrucât cultura este unul dintre principalele resorturi ale dezvoltării, aspectele culturale ale dezvoltării sunt la fel de importante ca și aspectele economice, la care indivizii și popoarele au dreptul fundamental să participe și de care să se bucure.

6. Principiul dezvoltării durabile

Diversitatea culturală este un beneficiu important al indivizilor și societăților. Protejarea, promovarea și păstrarea diversității culturale reprezintă cerințe esențiale pentru dezvoltarea durabilă în beneficiul generațiilor prezente și viitoare.

7. Principiul accesului echitabil

Accesul echitabil la o gamă largă și diversificată de expresii culturale din toată lumea și accesul culturilor la mijloacele de expresie și diseminare constituie elemente importante pentru îmbogățirea diversității culturale și încurajarea înțelegerii reciproce.

8. Principiul deschiderii și al echilibrului

Când statele adoptă măsuri pentru a sprijini diversitatea expresiilor culturale, trebuie să caute să promoveze, prin modalități adecvate, deschiderea către alte culturi ale lumii și să se asigure că aceste măsuri sunt adecvate obiectivelor urmărite prin prezenta convenție.

II. SFERA DE APLICARE**ARTICOLUL 3****Sfera de aplicare**

Prezenta convenție se aplică politicilor și măsurilor adoptate de părți în legătură cu protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale.

III. DEFINIȚII**ARTICOLUL 4****Definiții**

În scopul prezentei convenții, definițiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. Diversitatea culturală

Diversitatea culturală se referă la multiplele moduri în care se exprimă culturile grupurilor și societăților. Aceste expresii sunt transmise în cadrul și între grupuri și societăți.

Diversitatea culturală se manifestă nu numai prin căi variate de exprimare, sporire și transmitere a patrimoniului cultural prin intermediul varietății expresiilor culturale, ci și prin diverse moduri de creație, producție, diseminare, distribuție și utilizare artistică, indiferent de tehnologiile și de mijloacele folosite pentru acestea.

2. Conținut cultural

Conținutul cultural se referă la înțelesul simbolic, dimensiunea artistică și valorile culturale care au originea în sau exprimă identități culturale.

3. Expresii culturale

Expresiile culturale sunt acele expresii care rezultă din creativitatea persoanelor, grupurilor și societăților și care au conținut cultural.

4. Activități, bunuri și servicii culturale

Activitățile, bunurile și serviciile culturale se referă la acele activități, bunuri și servicii care, în momentul în care sunt considerate drept atribute, utilizări sau finalități specifice, întruchipează ori transmit expresii culturale, indiferent de valoarea comercială pe care o pot avea. Activitățile culturale pot fi un scop în sine sau pot contribui la realizarea bunurilor și serviciilor culturale.

5. Industrii culturale

Industriile culturale se referă la industriile ce produc și distribuie bunuri sau servicii culturale, astfel cum sunt definite la pct. 4 de mai sus.

6. Măsuri și politici culturale

Măsurile și politicile culturale se referă la acele măsuri și politici ce privesc cultura, la nivel local, național, regional sau internațional, care sunt fie concentrate asupra culturii ca atare, fie create pentru a avea un efect direct asupra expresiilor culturale ale persoanelor, grupurilor sau societăților, inclusiv asupra creării, producerii, diseminării, distribuției și accesului la activitățile, bunurile și serviciile culturale.

7. Protejare

Protejarea înseamnă adoptarea măsurilor menite să păstreze, să ocrotească și să sporească diversitatea expresiilor culturale.

A proteja înseamnă a adopta astfel de măsuri.

8. Interculturalitate

Interculturalitatea se referă la existența și interacțiunea echitabilă a diverselor culturi și la posibilitatea generării de expresii culturale distribuite prin dialog și respect reciproc.

IV. DREPTURI ȘI OBLIGAȚII ALE PĂRȚILOR**ARTICOLUL 5****Reguli generale referitoare la drepturi și obligații**

1. Părțile, în conformitate cu Carta Națiunilor Unite, cu principiile dreptului internațional și cu instrumentele universale recunoscute, referitoare la drepturile omului, își reafirmă dreptul suveran de a formula și a implementa politici culturale proprii și de a adopta măsuri pentru protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale și de a întări cooperarea internațională pentru realizarea scopurilor prezentei convenții.

2. Atunci când o parte implementează politici și ia măsuri pentru a proteja și a promova diversitatea expresiilor culturale pe teritoriile proprii, politicile și măsurile părții respective trebuie să respecte prevederile prezentei convenții.

ARTICOLUL 6**Drepturile părților la nivel național**

1. În interiorul cadrului propriilor măsuri și politici culturale, astfel cum sunt definite la art. 4 pct. 6 și luând în considerare nevoile și circumstanțele particulare proprii, fiecare parte poate adopta măsuri care să urmărească protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale în interiorul teritoriului său.

2. Aceste măsuri pot include:

a) măsuri de reglementare menite să protejeze și să promoveze diversitatea expresiilor culturale;

b) măsuri care, într-o manieră adecvată, oferă oportunități pentru activitățile, bunurile și serviciile culturale naționale, printre toate celelalte disponibile pe teritoriul național, pentru a crea, produce, disemina, distribui și utiliza astfel de activități, bunuri și servicii naționale, inclusiv prevederi referitoare la limba utilizată pentru astfel de activități, bunuri și servicii;

c) măsuri menite să ofere un acces efectiv industriilor și activităților culturale naționale independente la mijloacele de producție, diseminare și distribuție a activităților, bunurilor și serviciilor culturale;

d) măsuri menite să ofere asistență financiară publică;

e) măsuri menite să încurajeze organizațiile nonprofit, precum și instituțiile publice și private, artiștii și alți profesioniști din cultură, să dezvolte și să promoveze liberul schimb și circulația ideilor, expresiilor culturale și activităților, bunurilor și serviciilor culturale și să stimuleze

atât spiritul creativ, cât și pe cel antreprenorial în cadrul activităților acestora;

f) măsuri menite să înființeze și să sprijine instituții publice, după caz;

g) măsuri menite să ocrotească și să sprijine artiștii și alte persoane implicate în crearea de expresii culturale;

h) măsuri menite să intensifice diversitatea media, inclusiv prin servicii publice de radiodifuziune.

ARTICOLUL 7

Măsuri de promovare a expresiilor culturale

1. Părțile depun eforturi să creeze pe teritoriile proprii un mediu care să încurajeze indivizii și grupurile sociale:

a) să creeze, să producă, să disemineze și să aibă acces la propriile expresii culturale, acordând atenția cuvenită circumstanțelor și nevoilor speciale ale femeilor, precum și ale diferitelor grupuri sociale, inclusiv ale persoanelor aparținând minorităților și popoarelor indigene;

b) să aibă acces la diverse expresii culturale din teritoriile proprii și din alte țări ale lumii.

2. De asemenea, părțile depun eforturi să recunoască importanța contribuției artiștilor, a altor persoane implicate în procesul creativ, a comunităților culturale și a organizațiilor care sprijină munca acestora, precum și rolul lor central în creșterea diversității expresiilor culturale.

ARTICOLUL 8

Măsuri de protejare a expresiilor culturale

1. Fără a aduce atingere prevederilor art. 5 și 6, o parte poate stabili existența unor situații speciale în care expresiile culturale pe teritoriul său sunt supuse riscului de a dispărea, sunt grav amenințate sau se află într-o altă situație care necesită o protecție urgentă.

2. Părțile pot lua toate măsurile adecvate pentru a proteja și a păstra expresiile culturale aflate în situațiile prevăzute la alin. 1 într-o manieră conformă cu prevederile prezentei convenții.

3. Părțile raportează Comitetului Interguvernamental prevăzut la art. 23 toate măsurile luate pentru a face față exigențelor situației, iar acesta va face recomandările cuvenite.

ARTICOLUL 9

Transparența și comunicarea informațiilor

Părțile:

a) oferă informații adecvate în rapoartele lor către UNESCO la fiecare 4 ani asupra măsurilor luate pentru protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale pe propriile teritorii și la nivel internațional;

b) desemnează un punct de contact responsabil cu comunicarea informațiilor aflate în legătură cu prezenta convenție;

c) comunică și schimbă informații referitoare la protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale.

ARTICOLUL 10

Educație și sensibilizare a publicului

Părțile:

a) încurajează și promovează înțelegerea importanței protejării și promovării diversității expresiilor culturale, *inter alia*, prin programe educaționale și de sensibilizare intensă a publicului;

b) cooperează cu celelalte părți și organizații internaționale și regionale pentru atingerea obiectivului prezentului articol;

c) depun eforturi să încurajeze creativitatea și să consolideze capacitățile de producție prin organizarea de programe educaționale, de instruire și schimb în domeniul industriilor culturale. Aceste măsuri trebuie implementate într-o manieră care să nu aibă un impact negativ asupra formelor tradiționale de producție.

ARTICOLUL 11

Participarea societății civile

Părțile recunosc rolul fundamental al societății civile în protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale. Părțile încurajează participarea activă a societății civile la eforturile lor de atingere a obiectivelor prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Promovarea cooperării internaționale

Părțile depun eforturi să consolideze cooperarea lor bilaterală, regională și internațională pentru a crea condițiile favorabile promovării diversității expresiilor culturale, acordând o atenție specială situațiilor prevăzute la art. 8 și 17, în special pentru:

a) a facilita dialogul părților cu privire la politica culturală;

b) a întări capacitățile de management și strategice ale sectorului public în cadrul instituțiilor culturale din sectorul public, prin intermediul schimburilor culturale profesionale și internaționale și prin împărtășirea celor mai bune practici;

c) a reînălța parteneriatele cu și între societatea civilă, organizațiile nonguvernamentale și sectorul privat în scopul dezvoltării și promovării diversității expresiilor culturale;

d) a promova folosirea noilor tehnologii, a încuraja parteneriatele în vederea intensificării înțelegerii culturale și comunicării informațiilor, precum și a dezvoltării diversității expresiilor culturale;

e) a încuraja încheierea acordurilor de coproducție și codistribuție.

ARTICOLUL 13

Integrarea culturii în dezvoltarea durabilă

Părțile depun eforturi să integreze cultura în politicile lor de dezvoltare la toate nivelurile pentru a crea condițiile favorabile unei dezvoltări durabile și, în acest cadru, să dezvolte aspectele referitoare la protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale.

ARTICOLUL 14

Cooperare pentru dezvoltare

Părțile depun eforturi să sprijine cooperarea pentru o dezvoltare durabilă și pentru a reduce sărăcia, în special în ceea ce privește nevoile specifice ale țărilor în curs de dezvoltare, în scopul favorizării emergenței unui sector cultural dinamic, *inter alia*, prin următoarele măsuri:

a) consolidarea industriilor culturale în țările în curs de dezvoltare prin:

(i) crearea și întărirea capacităților de producție și distribuție a culturii din țările în curs de dezvoltare;

(ii) facilitarea accesului mai larg la piața globală și la rețelele internaționale de distribuție pentru activitățile, bunurile și serviciile culturale proprii;

(iii) permiterea apariției unor piețe locale și regionale viabile;

(iv) adoptarea, acolo unde este posibil, de măsuri adecvate în țările dezvoltate în vederea facilitării accesului pe teritoriul lor pentru activitățile,

bunurile și serviciile culturale din țările în curs de dezvoltare;

(v) acordarea de sprijin pentru munca de creație și facilitarea mobilității, în limita posibilităților, a artiștilor din țările în curs de dezvoltare;

(vi) încurajarea colaborării corespunzătoare dintre țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare în domeniul precum, *inter alia*, muzica și filmul;

b) crearea capacităților prin schimbul de informații, experiență și expertiză, ca și prin instruirea resurselor umane din țările în curs de dezvoltare din sectoarele public și privat, în legătură cu, *inter alia*, capacitățile strategice și de management, dezvoltarea și implementarea de politici, promovarea și distribuirea expresiilor culturale, dezvoltarea microîntreprinderilor și a celor mici și mijlocii, utilizarea tehnologiei, precum și transferul și dezvoltarea de abilități;

c) transferul de tehnologie prin introducerea de măsuri stimulante adecvate pentru transferul de tehnologie și know-how, în special în domeniile întreprinderilor și industriilor culturale;

d) sprijin financiar prin:

(i) înființarea unui fond internațional pentru diversitate culturală, după cum este prevăzut la art. 18;

(ii) oferirea de asistență de dezvoltare în mod oficial, după caz, inclusiv asistență tehnică, pentru a stimula și a sprijini creativitatea;

(iii) alte forme de asistență financiară, cum ar fi: împrumuturi cu dobândă mică, subvenții și alte mecanisme de finanțare.

ARTICOLUL 15

Aranjamente de colaborare

Părțile încurajează dezvoltarea de parteneriate între și în cadrul sectorului public și privat și organizațiile nonprofit, pentru a coopera cu țările în curs de dezvoltare în vederea întăririi capacității lor de protejare și promovare a diversității expresiilor culturale. Aceste parteneriate inovatoare vor pune accentul, în concordanță cu nevoile practice ale țărilor în curs de dezvoltare, pe dezvoltarea continuă a infrastructurii, a resurselor umane și a politicilor, precum și a schimbului de activități, bunuri și servicii culturale.

ARTICOLUL 16

Tratament preferențial pentru țările în curs de dezvoltare

Țările dezvoltate facilitează schimburile culturale cu țările în curs de dezvoltare prin acordarea unui tratament preferențial artiștilor și altor profesioniști și practicieni din cultură, precum și bunurilor și serviciilor culturale provenite din țările în curs de dezvoltare, prin intermediul unui cadru legal și instituțional adecvat.

ARTICOLUL 17

Cooperarea internațională în situații de amenințare gravă la adresa expresiilor culturale

Părțile vor coopera în oferirea de asistență în mod reciproc și, în special, țărilor în curs de dezvoltare, în situațiile prevăzute la art. 8.

ARTICOLUL 18

Fondul internațional pentru diversitate culturală

1. Prin prezenta convenție este înființat un fond internațional pentru diversitate culturală, denumit în continuare *Fondul*.

2. Fondul este constituit ca fond de depozit, în conformitate cu regulamentele financiare ale UNESCO.

3. Resursele Fondului constau în:

a) contribuții voluntare efectuate de părți;

b) fonduri alocate în acest scop de Conferința Generală a UNESCO;

c) contribuții, daruri sau donații din partea altor state, organizații și programe din sistemul Națiunilor Unite, din partea altor organizații regionale ori internaționale, precum și din partea unor persoane fizice sau organisme publice ori private;

d) orice dobândă aferentă resurselor Fondului;

e) fonduri strânse prin colecte și încasări în cadrul evenimentelor organizate în beneficiul Fondului;

f) orice altă resursă autorizată de regulamentele Fondului.

4. Utilizarea resurselor Fondului se decide de către un comitet interguvernamental, pe baza directivelor stabilite de Conferința părților prevăzută la art. 22.

5. Comitetul Interguvernamental poate accepta contribuții și alte forme de asistență în scopuri generale și speciale în legătură cu proiecte specifice, dacă aceste proiecte au fost aprobate de comitetul respectiv.

6. Contribuțiile aduse la Fond nu pot fi însoțite de nici o condiție politică, economică sau de altă natură, care este incompatibilă cu obiectivele prezentei convenții.

7. Părțile depun eforturi să ofere regulat contribuții voluntare în scopul implementării prezentei convenții.

ARTICOLUL 19

Schimbul, analiza și diseminarea informațiilor

1. Părțile consimt să schimbe informații și să pună în comun expertiza referitoare la colectarea datelor și statisticile despre diversitatea expresiilor culturale, precum și despre cele mai bune practici referitoare la protejarea și promovarea acestora.

2. UNESCO va facilita colectarea, analizarea și diseminarea tuturor informațiilor, statisticilor și celor mai bune practici prin folosirea mecanismelor existente în cadrul secretariatului.

3. De asemenea, UNESCO va înființa și va actualiza o bază de date despre diferite sectoare și organizații guvernamentale, private și nonprofit, implicate în domeniul expresiilor culturale.

4. Pentru a facilita colectarea datelor, UNESCO va acorda o atenție specială creării capacității și îmbunătățirii expertizei pentru părțile care înaintează o cerere pentru o astfel de asistență.

5. Colectarea informațiilor identificate în prezentul articol va completa informațiile colectate în conformitate cu prevederile art. 9.

V. RAPORTURI CU ALTE INSTRUMENTE

ARTICOLUL 20

Raportul cu alte tratate: sprijin reciproc, complementaritate și nesubordonare

1. Părțile recunosc că își vor îndeplini cu bună-credință obligațiile care le revin potrivit prezentei convenții și tuturor celorlalte tratate la care sunt părți. Prin urmare, fără a subordona prezenta convenție oricărui alt tratat,

a) părțile vor dezvolta sprijinul reciproc dintre prezenta convenție și celelalte tratate la care sunt părți; și

b) atunci când interpretează și aplică alte tratate la care sunt părți sau atunci când își asumă alte obligații

internaționale, părțile vor lua în considerare prevederile relevante din prezenta convenție.

2. Nicio prevedere din prezenta convenție nu va fi interpretată în sensul modificării drepturilor și obligațiilor părților pe care acestea le au în cadrul oricăror alte tratate la care sunt părți.

ARTICOLUL 21

Consultare și coordonare internațională

Părțile se angajează să promoveze obiectivele și principiile prezentei convenții în alte forumuri internaționale. În acest scop, părțile se vor consulta reciproc, după caz, având în vedere aceste obiective și principii.

VI. ORGANELE CONVENȚIEI

ARTICOLUL 22

Conferința părților

1. Va fi înființată o conferință a părților. Conferința părților va fi organul plenar și suprem al prezentei convenții.

2. Conferința părților se va întruni în sesiuni ordinare la fiecare 2 ani, în limita posibilităților, în cadrul Conferinței Generale a UNESCO. Aceasta se poate întâlni în sesiune extraordinară, dacă se decide astfel, sau în cazul în care Comitetul Interguvernamental primește o cerere în acest sens din partea a cel puțin unei treimi din numărul părților.

3. Conferința părților își adoptă propriile reguli de procedură.

4. Funcțiunile Conferinței părților sunt, *inter alia*:

- alegerea membrilor Comitetului Interguvernamental;
- primirea și examinarea rapoartelor părților la prezenta convenție, transmise de Comitetul Interguvernamental;
- aprobarea directivelor operaționale pregătite la cererea sa de către Comitetul Interguvernamental;
- luarea oricăror alte măsuri pe care le consideră necesare pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei convenții.

ARTICOLUL 23

Comitetul Interguvernamental

1. În cadrul UNESCO se înființează un comitet interguvernamental pentru protejerea și promovarea diversității expresiilor culturale, denumit în continuare *Comitet Interguvernamental*. Acesta este compus din reprezentanții a 18 state părți la Convenție, aleși pentru un mandat de 4 ani de către Conferința părților la data intrării în vigoare a prezentei convenții, potrivit art. 29.

2. Comitetul Interguvernamental se întrunește anual.

3. Comitetul Interguvernamental funcționează sub autoritatea și îndrumarea Conferinței părților și va răspunde în fața acesteia.

4. Numărul membrilor Comitetului Interguvernamental va crește la 24 din momentul în care numărul părților la Convenție va ajunge la 50.

5. Alegerea membrilor Comitetului Interguvernamental se va face pe baza principiului reprezentării geografice echitabile și pe baza principiului rotației.

6. Fără a aduce atingere altor responsabilități conferite de prezenta convenție, funcțiile Comitetului Interguvernamental sunt:

- să promoveze obiectivele prezentei convenții și să încurajeze și să monitorizeze implementarea acestora;
- să întocmească și să înainteze spre aprobare Conferinței părților, la cererea acesteia, directivele

operaționale pentru implementarea și aplicarea prevederilor Convenției;

c) să transmită Conferinței părților rapoartele părților la Convenție, împreună cu propriile comentarii și cu un rezumat al conținutului acestora;

d) să facă recomandări adecvate pentru a fi avute în vedere în situațiile supuse atenției sale de către părțile la Convenție, în conformitate cu prevederile relevante ale acesteia, în special cu art. 8;

e) să creeze proceduri și alte mecanisme de consultare menite să promoveze obiectivele și principiile prezentei convenții în cadrul altor forumuri internaționale;

f) să îndeplinească orice altă sarcină, la cererea Conferinței părților.

7. Comitetul Interguvernamental, în conformitate cu propriile reguli de procedură, poate invita în orice moment organizații private sau publice ori persoane fizice în vederea participării la întrunirile sale pentru a fi consultate asupra unor aspecte specifice.

8. Comitetul Interguvernamental va pregăti și va înainta Conferinței părților, spre aprobare, propriile reguli de procedură.

ARTICOLUL 24

Secretariatul UNESCO

1. Organele Convenției sunt asistate de Secretariatul UNESCO.

2. Secretariatul UNESCO întocmește documentația Conferinței părților și a Comitetului Interguvernamental, precum și agenda întrunirilor acestora, sprijină implementarea deciziilor luate de către acestea și raportează cu privire la respectiva implementare.

VII. CLAUZE FINALE

ARTICOLUL 25

Soluționarea diferendelor

1. În cazul unui diferend între părțile la prezenta convenție cu privire la interpretarea sau aplicarea acesteia, părțile caută să soluționeze divergența respectivă prin negociere.

2. Dacă părțile implicate nu pot să ajungă la un acord prin negociere, acestea, împreună, pot căuta bunele oficii ale unei terțe părți sau pot solicita medierea diferendului de către o terță parte.

3. Dacă bunele oficii sau medierea nu sunt angajate ori dacă divergența nu este soluționată prin negociere, bunele oficii ori mediere, o parte poate apela la conciliere în conformitate cu procedura descrisă în anexa la prezenta convenție. Părțile vor lua în considerare cu bună-credință propunerea făcută de Comisia de conciliere în vederea soluționării diferendului.

4. Fiecare parte poate, în momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, să declare că nu recunoaște procedura concilierii descrisă mai sus. Orice parte care a făcut o astfel de declarație o poate retrage în orice moment prin notificarea adresată directorului general al UNESCO.

ARTICOLUL 26

Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea statelor membre

1. Prezenta convenție face obiectul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării statelor membre ale UNESCO în concordanță cu procedurile lor constituționale respective.

2. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi depuse la directorul general al UNESCO.

ARTICOLUL 27

Aderarea

1. Prezenta convenție este deschisă aderării tuturor statelor care nu sunt membre ale UNESCO, dar sunt membre ale Organizației Națiunilor Unite sau ale oricăreia dintre agențiile lor specializate, care sunt invitate de Conferința generală a UNESCO să adere la aceasta.

2. Prezenta convenție va fi, de asemenea, deschisă aderării teritoriilor care se bucură de o autogovernare internă deplină, recunoscută ca atare de către Organizația Națiunilor Unite, dar care nu au obținut independența deplină în concordanță cu Rezoluția Adunării Generale 1514 (XV) și care au competențe în domeniile guvernate de prezenta convenție, inclusiv competențe de a deveni parte la tratate în ceea ce privește astfel de domenii.

3. Următoarele prevederi se aplică organizațiilor de integrare economică regională:

a) prezenta convenție va fi deschisă, de asemenea, aderării oricărei organizații de integrare economică regională, care, cu excepțiile prevăzute mai jos, va fi obligată pe deplin de prevederile Convenției în același mod ca și statele părți;

b) în cazul în care unul sau mai multe state membre ale unei asemenea organizații este, de asemenea, parte la prezenta convenție, organizația și acest stat membru sau aceste state membre va/vor decide asupra responsabilității lui/lor cu privire la îndeplinirea obligațiilor care îi/le revin potrivit prezentei convenții. O astfel de partajare de responsabilități va începe să producă efecte după îndeplinirea procedurii de notificare descrise la subparagraful c). Organizația și statele membre nu pot să exercite concomitent drepturile acordate prin prezenta convenție. În plus, organizațiile de integrare economică regională, în ceea ce privește chestiunile din sfera lor de competență, își exercită dreptul de a vota cu un număr de voturi egal cu numărul statelor lor membre care sunt părți la prezenta convenție. O astfel de organizație nu își va putea exercita dreptul de vot dacă oricare dintre statele sale membre își exercită acest drept și viceversa;

c) o organizație de integrare economică regională și statul sau statele sale membre care au convenit asupra partajării responsabilităților în conformitate cu subparagraful b) va informa părțile cu privire la orice propunere de partajare de responsabilități în următorul mod:

(i) în instrumentul său de aderare, o astfel de organizație declară în detaliu partajarea responsabilităților proprii în ceea ce privește domeniile guvernate de prezenta convenție;

(ii) în cazul oricărei modificări ulterioare a respectivelor responsabilități, organizația de integrare economică regională informează depozitarul cu privire la orice astfel de propunere de modificare a respectivelor responsabilități; depozitarul informează, la rândul său, părțile cu privire la o astfel de modificare;

d) se prezumă că statele membre ale unei organizații de integrare economică regională care devin părți la prezenta convenție își păstrează competențele asupra tuturor domeniilor în legătură cu care depozitarul nu a fost informat sau nu s-a depus o declarație expresă privind transferul de competență către organizație;

e) *organizație de integrare economică regională* înseamnă o organizație constituită de state suverane, membre ale Organizației Națiunilor Unite sau ale oricăreia agenții specializate a acesteia, către care aceste state au transferat competențele referitoare la domeniile guvernate de prezenta convenție și care a fost pe deplin autorizată,

potrivit procedurilor interne proprii, să devină parte la Convenție.

4. Instrumentele de aderare se depozitează la directorul general al UNESCO.

ARTICOLUL 28

Punct de contact

La data la care devine parte la prezenta convenție, fiecare parte va desemna un punct de contact în conformitate cu art. 9.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare la 3 luni după data depunerii celui de-al treizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai în ceea ce privește acele state ori organizații de integrare economică regională care au depus instrumentele proprii de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la cea dată sau înainte de aceasta. Convenția va intra în vigoare în ceea ce privește orice altă parte la 3 luni după ce aceasta își depune propriul instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

2. În scopul prezentului articol, orice instrument depus de o organizație regională integrată economic nu va fi luat în considerare în plus față de cele depuse de statele membre ale organizației.

ARTICOLUL 30

Regimuri constituționale federale sau neunitare

Recunoscând că acordurile internaționale obligă în mod egal părțile, indiferent de sistemele lor constituționale, următoarele prevederi se aplică părților care au regimuri constituționale federale sau neunitare:

a) în ceea ce privește prevederile prezentei convenții, a căror implementare se supune jurisdicției legale a puterii legislative federale sau centrale, obligațiile guvernului federal sau central vor fi aceleași ca și în cazul părților care nu sunt state federale;

b) în ceea ce privește prevederile Convenției, a căror implementare se supune jurisdicției unor unități constituente individuale precum statele, județele, provinciile sau cantoanele, care nu sunt obligate de sistemul constituțional al federației să ia măsuri legislative, guvernul federal va informa, după caz, autoritățile competente ale unităților constituente precum statele, județele, provinciile sau cantoanele cu privire la prevederile menționate, cu recomandarea sa pentru adoptarea acestora.

ARTICOLUL 31

Denunțare

1. Orice parte la prezenta convenție poate denunța prezenta convenție.

2. Denunțarea va fi notificată prin orice instrument scris depus la directorul general al UNESCO.

3. Denunțarea va produce efecte după 12 luni de la primirea instrumentului de denunțare. Denunțarea nu va modifica cu nimic obligațiile financiare ale părții care denunță Convenția până la data la care retragerea produce efecte.

ARTICOLUL 32

Funcțiunile depozitarului

Directorul general al UNESCO, în calitate de depozitar al prezentei convenții, va informa statele membre ale Organizației, statele care nu sunt membre ale acesteia și organizațiile de integrare economică regională precizate la art. 27, precum și Organizația Națiunilor Unite cu privire la depunerea tuturor instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare prevăzute în art. 26 și 27, precum și cu privire la denunțările prevăzute la art. 31.

ARTICOLUL 33

Amendamente

1. O parte la prezenta convenție poate propune amendamente la prezenta convenție prin comunicare scrisă adresată directorului general al UNESCO. Directorul general al UNESCO va transmite această comunicare către toate părțile. Dacă, în termen de 6 luni de la data distribuirii comunicării, cel puțin jumătate din numărul părților răspunde favorabil solicitării, directorul general al UNESCO va prezenta o astfel de propunere următoarei sesiuni a Conferinței părților spre dezbateră și eventuală adoptare.

2. Amendamentele se adoptă cu o majoritate de două treimi din numărul părților prezente și participante la vot.

3. Odată adoptate, amendamentele la prezenta convenție sunt transmise părților spre ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

4. Amendamentele la prezenta convenție vor intra în vigoare pentru părțile care le-au ratificat, acceptat, aprobat sau aderat după 3 luni de la depunerea instrumentelor prevăzute în alin. 3 al prezentului articol, de către două

treimi din numărul părților. Ulterior, un amendament va intra în vigoare pentru părțile care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la amendamentul menționat după 3 luni de la depunerea de către parte a instrumentelor sale de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

5. Procedura descrisă la alin. 3 și 4 nu se aplică amendamentelor la art. 23 referitoare la numărul membrilor Comitetului Interguvernamental. Aceste amendamente vor intra în vigoare în momentul adoptării acestora.

6. Statul sau organizația de integrare economică regională la care se face referire la art. 27, care devine parte la prezenta convenție după intrarea în vigoare a amendamentelor în conformitate cu alin. 4 al prezentului articol, în lipsa exprimării unei intenții diferite, va fi considerat/considerată:

a) parte la prezenta convenție astfel cum a fost amendată; și

b) parte la Convenția nemodificată, în raport cu orice parte care nu este obligată prin amendamente.

ARTICOLUL 34

Texte oficiale

Prezenta convenție a fost întocmită în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, toate cele 6 texte fiind egal autentice.

ARTICOLUL 35

Înregistrare

În conformitate cu art. 102 din Carta Națiunilor Unite, prezenta convenție va fi înregistrată la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite, la solicitarea directorului general al UNESCO.

ANEXĂ**PROCEDURA DE CONCILIERE**

ARTICOLUL 1

Comisia de conciliere

La cererea uneia dintre părțile aflate într-o divergență este creată o comisie de conciliere. Dacă părțile nu convin altfel, Comisia de conciliere va fi alcătuită din 5 membri, câte 2 numiți de fiecare parte implicată și un președinte ales în solidar de acești membri.

ARTICOLUL 2

Membrii Comisiei de conciliere

În divergențele dintre mai mult de două părți, părțile cu interese comune își vor desemna membrii în Comisia de conciliere în solidar, prin acordul acestora. Atunci când două sau mai multe părți au interese diferite ori dacă există un dezacord, chiar dacă acestea au același interes, părțile își vor desemna membrii separat.

ARTICOLUL 3

Întâlniri

Dacă, în termen de două luni de la data solicitării de creare a Comisiei de conciliere, nu are loc nici o întâlnire a părților, directorul general al UNESCO, în cazul în care i se cere acest lucru de către partea care a formulat

solicitarea, va fixa aceste întâlniri într-un termen suplimentar de două luni.

ARTICOLUL 4

Președintele Comisiei de conciliere

Dacă nu a fost ales un președinte al Comisiei de conciliere în termen de două luni de la data numirii ultimului membru al acesteia, directorul general al UNESCO, dacă i se cere aceasta de către o parte, va desemna un președinte în cadrul unui termen suplimentar de două luni.

ARTICOLUL 5

Decizii

Comisia de conciliere va lua deciziile prin votul majorității membrilor săi. Comisia își va stabili propria procedură, dacă părțile la diferent nu agreează altfel. Comisia de conciliere va oferi o propunere de soluționare a divergenței pe care părțile o vor considera de bună-credință.

ARTICOLUL 6

Dezacord

Comisia de conciliere va decide asupra dezacordului cu privire la competența sa.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aderarea României
la Convenția asupra protecției și promovării diversității
expresiilor culturale, adoptată la Paris la 20 octombrie 2005**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Convenția asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale, adoptată la Paris la 20 octombrie 2005, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 20 iunie 2006.

Nr. 859.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2006 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 186/2003 privind promovarea culturii scrise**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 24/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 186/2003 privind promovarea culturii scrise, adoptată în temeiul art. 1 pct. VII.5 din Legea nr. 404/2005 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 30 ianuarie 2006, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 19, alineatul (2) al articolului 13¹ va avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Culturii și Cultelor și, după caz, Institutul Cultural Român pot încredința, în condițiile legii, organizarea manifestărilor prevăzute la alin. (1) în țară, respectiv în străinătate, unor organizații profesionale ale editorilor și difuzorilor, precum și uniunilor de creatori

recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, acordând în acest scop sprijinul financiar necesar.“

2. La articolul I, după punctul 30 se introduce punctul 30¹ cu următorul cuprins:

„30¹. **Alineatele (3) și (4) ale articolului 28 vor avea următorul cuprins:**

«(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) li se aplică regimul general prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Sumele încasate se constituie ca venit la bugetul Fondului Cultural Național pentru finanțarea nerambursabilă a editării de lucrări din categoria celor prevăzute la alin. (2) al art. 1.»“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 23 iunie 2006.

Nr. 255.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 24/2006 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 186/2003 privind promovarea culturii scrise**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 186/2003 privind promovarea culturii scrise și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 iunie 2006.
Nr. 868.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 457

din 30 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, ale Hotărârii Guvernului nr. 270/1999 privind stabilirea condițiilor de acordare a asistenței medicale, medicamentelor, concediilor medicale și scutirilor medicale cadrelor militare în activitate și ale Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști, excepție ridicată de Claudiu Ioan Onofrei, Gheorghe Tudor, Dumitru Drăgan, Claudiu Adrian Gheorghe, Ilie Vasile, Ciprian Valentin Vulpașu, Zoltan Berei, Nicolae Spînu, Nelu Chiru, Costel Baracă, Maereanu Ionuț Daniel și Marian Mihalache în Dosarul nr. 1.824/C/2005 al Tribunalului Călărași.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 mai 2006 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 30 mai 2006.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.824/C/2005, **Tribunalul Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, ale Hotărârii Guvernului nr. 270/1999 privind stabilirea condițiilor de acordare a asistenței medicale, medicamentelor, concediilor medicale și scutirilor medicale cadrelor militare în activitate și ale Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și

privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, ale Hotărârii Guvernului nr. 270/1999 privind stabilirea condițiilor de acordare a asistenței medicale, medicamentelor, concediilor medicale și scutirilor medicale cadrelor militare în activitate și ale Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști. Excepția a fost ridicată de Claudiu Ioan Onofrei, Gheorghe Tudor, Dumitru Drăgan, Claudiu Adrian Gheorghe, Ilie Vasile, Ciprian Valentin Vulpașu, Zoltan Berei, Nicolae Spînu, Nelu Chiru, Costel Baracă, Maereanu Ionuț Daniel și Marian Mihalache cu prilejul soluționării unei acțiuni civile al cărei obiect privește plata contribuției la fondul asigurărilor sociale de sănătate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că actele normative criticate sunt neconstituționale, deoarece modifică Legea asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997. Or, în opinia acestora, „o lege organică emisă de Parlamentul României nu poate fi modificată prin acte normative succesive cu o forță juridică inferioară, fie hotărâri de Guvern, ordonanțe de Guvern sau ordonanțe de urgență emise de Guvern”.

Tribunalul Călărași apreciază că excepția nu este întemeiată, întrucât actele normative criticate nu modifică Legea nr. 145/1997, ci au fost emise în aplicarea ei, fără a cuprinde dispozițiile contrare acesteia.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 270/1999 și ale Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 este inadmisibilă, întrucât instanța de contencios constituțional nu este competentă să se pronunțe asupra constituționalității hotărârilor de Guvern. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002, arată că legile și ordonanțele, simple sau de urgență, sunt acte normative cu aceeași forță juridică.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât hotărârile Guvernului criticate de autorii excepției nu pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, iar în privința Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 excepția ridicată nu este motivată, neindicându-se nicio dispoziție constituțională încălcată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 20 noiembrie 2002, ale Hotărârii Guvernului nr. 270/1999 privind stabilirea condițiilor de acordare a asistenței medicale, medicamentelor, concediilor medicale și scutirilor medicale cadrelor militare în activitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 19 aprilie 1999 și ale Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 19 iunie 2003.

Deși autorii excepției nu au invocat în mod expres vreo dispoziție constituțională, din motivare rezultă că au avut în vedere prevederile art. 108 referitor la actele Guvernului, art. 115 privind ordonanțele emise de Guvern și art. 73 alin. (3) care consacră domeniile de reglementare ale legilor organice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 a fost abrogată prin dispozițiile art. 317 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006.

Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...]*”. Prin urmare, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

În ceea ce privește dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 270/1999 și ale Hotărârii Guvernului nr. 677/2003, Curtea constată că, potrivit aceluiași dispoziții ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional nu este competentă să se pronunțe asupra constituționalității hotărârilor de Guvern, astfel că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

De altfel, acest aspect trebuia observat și de instanța judecătorească, care, în temeiul dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, putea să respingă excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 270/1999 și a Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională cu privire la aceste acte normative.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Claudiu Ioan Onofrei, Gheorghe Tudor, Dumitru Drăgan, Claudiu Adrian Gheorghe, Ilie Vasile, Ciprian Valentin Vulpașu, Zoltan Berei, Nicolae Spînu, Nelu Chiru, Costel Baracă, Maoreanu Ionuț Daniel și Marian Mihalache în Dosarul nr. 1.824/C/2005 al Tribunalului Călărași.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 270/1999 privind stabilirea condițiilor de acordare a asistenței medicale, medicamentelor, concediilor medicale și scutirilor medicale cadrelor militare în activitate și ale Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al Tribunalului Călărași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 467

din 6 iunie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 8.821/2005, **Tribunalul Iași — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Enache Red” — S.R.L. din Iași într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care Judecătoria Iași a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, întocmit de un agent constatator al Corpului Gardienilor Publici.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate nesocotesc dreptul de liber acces la justiție, garantat constituțional. În acest sens precizează că termenul de contestare a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției începe să curgă de la data afișării lui la sediul contravenientului. Or, actul sancționator afișat poate fi cu ușurință rupt, distrus sau sustras, astfel încât agentul economic nu mai poate lua cunoștință de existența sa. Arată că, din acest motiv, nu are posibilitatea de a formula

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enache Red” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 8.821/2005 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza aflându-se în stare de judecată, Curtea acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Arată că, din motivarea excepției, se desprinde concluzia că autorul excepției critică o omisiune legislativă a textului art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Or, completarea cuprinsului unei reglementări legale nu reprezintă atributul Curții Constituționale.

apărările care ar putea conduce la anularea măsurii prevăzute în actul sancționator comunicat.

Tribunalul Iași — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că legiuitorul poate reglementa modalitatea de comunicare a procesului-verbal prin legi speciale, fără a face distincție între contravenientul persoană fizică și cel persoană juridică, atât timp cât operațiunea de comunicare prin afișare se concretizează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor. În continuare, arată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, respectiv cu cele ale art. 47 din acesta, care se referă la comunicarea, după învestirea instanței cu soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal, a citației sau a altor acte de procedură.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că în jurisprudența constantă a Curții Constituționale s-a statuat că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești reprezintă o problemă de competență exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Precizează că accesul liber la justiție și dreptul la apărare sunt asigurate prin respectarea cerințelor procedurale specifice, precum și prin reglementarea căilor de atac exercitate, potrivit art. 129 din Constituție, în condițiile legii.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Precizează că accesul liber la justiție are semnificația faptului că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau niciun grup social, el presupunând, totodată, accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt conforme și prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea fundamentală, întrucât dreptul la apărare este consacrat de Constituție în sfera activității judiciare, or, comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată ca urmare a săvârșirii unei contravenții nu se înscrie în acest cadru. În continuare, observă că autorul excepției critică o omisiune legislativă, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, care au următorul cuprins: „*Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1), care prevede că orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, și celor ale art. 24, care garantează dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate și motivele invocate în susținerea ei, Curtea reține următoarele:

În ceea ce privește comunicarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, precum și a înștiințării de plată a amenzii corespunzătoare, regula generală este prevăzută de art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și constă în înmânarea lor direct contravenientului. Textul de lege dedus controlului de constituționalitate instituie o excepție de la această regulă, excepție aplicabilă situației în care contravenientul lipsește de la domiciliul sau, după caz, de la sediul său ori, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal.

Nu se poate reține critica de neconstituționalitate privind pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 și 24 din Legea fundamentală, întrucât dispozițiile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, referitoare la afișarea procesului-verbal, nu constituie, prin ele însele, o nesocotire a dreptului de acces liber la justiție. Autorul excepției pleacă de la premisa că, în practică, există riscul să nu ia cunoștință de existența actului sancționator. Aceasta e însă doar o supoziție ce se întemeiază pe o simplă temere ipotetică potrivit căreia *instrumentum probationis* ar putea fi distrus sau furat.

În realitate, afișarea, ca modalitate de comunicare a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, satisface pe deplin cerințele procedurale care să asigure contravenientului exercitarea atât a dreptului de acces liber la justiție, cât și a dreptului de apărare.

Mai mult, din modul în care a fost formulată excepția de neconstituționalitate, se desprinde concluzia că autorul acesteia nu critică textul de lege supus controlului pentru conținutul său, ci pentru ceea ce, în opinia sa, lipsește acestui text, problemă ce ține de procesul de legiferare, excedând sfera de competență a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enache Red” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 8.821/2005 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iunie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea Regulamentului pentru atestarea agenților economici care proiectează, execută, verifică și exploatează instalații electrice din sistemul electroenergetic, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 54/2005

În temeiul art. 9 alin. (2), (6) și (7), al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și n) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, având în vedere referatul de aprobare întocmit de Departamentul acces la rețea și autorizare,

în conformitate cu prevederile Procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 26 mai 2006,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (2) al articolului 4 din Regulamentul pentru atestarea agenților economici care proiectează, execută, verifică și exploatează instalații electrice din sistemul electroenergetic, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 54/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 4 ianuarie 2006, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Operatorul economic care solicită atestat trebuie să fie persoană juridică, română sau străină, înregistrată la oficiul registrului comerțului competent, potrivit legii.”

Art. II. — Operatorii economici care proiectează, execută, verifică și exploatează instalații electrice din sistemul electroenergetic vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Departamentele de specialitate din Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea de către operatorii economici a prevederilor cuprinse în Regulamentul pentru atestarea agenților economici care proiectează, execută, verifică și exploatează instalații electrice din sistemul electroenergetic.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș

București, 21 iunie 2006.
Nr. 16.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN

privind abrogarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.180/2004 pentru aprobarea documentației necesare pentru susținerea cererii de evaluare în regim de urgență pentru medicamentele care reprezintă primul generic pentru care se solicită autorizarea de punere pe piață în România după medicamentul original și a Ordinului ministrului sănătății nr. 1.181/2004 pentru aprobarea documentației necesare susținerii cererii de autorizare de punere pe piață pentru medicamentele care reprezintă primul generic pentru care se solicită autorizarea de punere pe piață în România după medicamentul original

Având în vedere prevederile art. 861 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, în temeiul art. 62 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. E.N. 816/2006 al Direcției generale farmaceutice și aparatură medicală,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 1.180/2004 pentru aprobarea documentației necesare pentru susținerea cererii de evaluare în regim de urgență pentru medicamentele care reprezintă primul generic pentru care se solicită autorizarea de punere pe piață în România după medicamentul original, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 23 septembrie 2004, și Ordinul ministrului sănătății nr. 1.181/2004 pentru aprobarea

documentației necesare susținerii cererii de autorizare de punere pe piață pentru medicamentele care reprezintă primul generic pentru care se solicită autorizarea de punere pe piață în România după medicamentul original, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 23 septembrie 2004.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 23 iunie 2006.

Nr. 751.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 117358